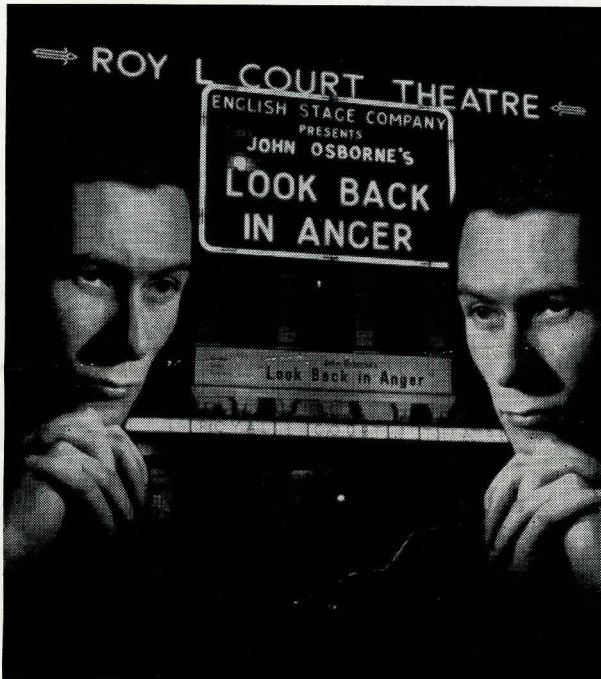

AARHUS TEATER

UNG SCENE

præsenterer

UNG VREDE

1958-59

I

Forestillingens instruktør:

Bodil Lindorff

UNG VREDE

Skuespil i 3 akter af *John Osborne*.

Oversættelse: *Margit Laub* og *Finn Methling*. – Iscenesættelse: *Bodil Lindorff*.

Kostumer: *Maria Deleuran*. – Dekorationer: *Ivan Mogensen*.

Personerne:

Jimmy Porter	Preben Borggaard
Alison Porter	Lone Lindorff
Cliff Lewis	Preben Harris
Helena Charles	Helen Mathiasen
Oberst Redfern	Poul Petersen

* * *

Handlingen foregår i vore dage i Porters etværelses lejlighed i the Midlands.

I. akt: Tidlig aften i april.

II. akt: 1. scene: To uger senere.

2. scene: Den følgende aften.

III. akt: 1. scene: Flere måneder senere.

2. scene: Et par minutter senere.

AF BODIL LINDORFF

»*Look back in anger*«, Royal Court Theatre's sceniske bombe af 1956! – Alle var enige om dets styrke, dets indtrængende og stormende vitalitet. – Det er »*Ung Vrede*« (»*Look back in anger*«s danske titel), der her et tale om.

»*Ung Vrede*« er et af de mest omdiskuterede stykker i europæisk teater gennem de sidste par år.

Jimmy Porter er stykkets vrede unge mand. Eksisterer der vrede unge mænd? Eller er han en myte – et symbol – et psykologisk studium? Det er vel nok det, diskussionen stærkest har stået om! Der eksisterer ihvertfald een: John Osborne, som har skrevet stykket. I en artikel jeg for nylig læste af ham, siger han: »Vi må ikke længere le af dem, der styrer vort liv, vi har leet længe nok!« – Og han fortsætter: »Det er sandt, at middelstandsklassen ikke taler om private bekymringer, men ligesom arbejderklassen jamrer den sig over, som den tror, at blive fraluret sin arv og overbebyrdet med skatter og gennem utilbørlig indblanding i sin handlingsfrihed at blive berøvet stimulansen til arbejde. Med andre ord, ikke at få lov at tjene så mange penge, at den kan købe sine specielle privilegier, de, der skulle sikre den pladsen i solen«.

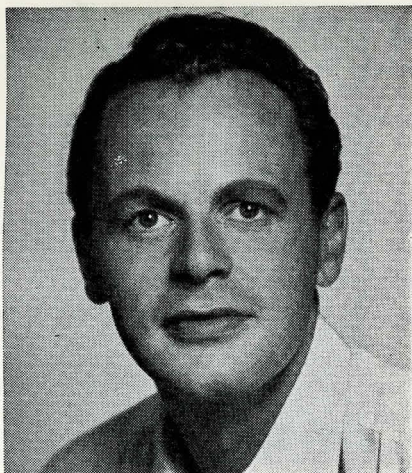
I »*Ung Vrede*« siger Jimmy: »Jeg går ud fra, at vores generation ikke er i stand til at dø for en god sag. Det har man gjort for os i 30erne og 40erne, da vi var små. Der er ikke flere ædle og heltemodige opgaver. Hvis det store knald kommer, og vi allesammen bli'er udryddet, bli'er det ikke for de store, gamle idealers skyld. Det bli'er bare for den fagre-ny-ingenting-værsgo-tak. Omtrent så meningsløst og uheroisk som at kaste sig foran en bil«.

Jimmy repræsenterer den intelligente efterkrigsungdom, som den virkelig er. Den ungdom der bor med hele lejligheden i eet værelse, der studerer avis-kronikkerne for at få svar på alle de spørgsmål den kæmper med i sit indre. – Han angriber overklassen, kirken, småborgerskabet. Han er en intellektuel proletar, der gennem sin overklasse-kone Alison, angriber hendes milieu og hendes familie. »*Pusilanim*« kalder han hende, af latin: pucillus, meget lille og animus, sjæl. Måske siger Alison de klogeste ord om Jimmy til sin far oberst Redfern (der med Jimmys ord er en af de sidste robuste planter fra det edwardianske vildnis): »Du er såret, fordi alt er forandret, Jimmy er såret, fordi alt er det samme. Og ingen af jer vil se det i øjnene«.

Jimmy søger forgæves noget at tro på, noget at kæmpe for, »efter ganske almindelig menneskelig begejstring«.

John Osborne har ret, når han i sit stykke siger, at verden trænger til aktiv ungdom i dag. Om det skal være gennem vrede, vil tiden vise!

Om Jimmy er en ener, ved jeg ikke, det kan diskuteres i dage og nætter, men een ting er sikker: John Osborne er det, og han tør være det!

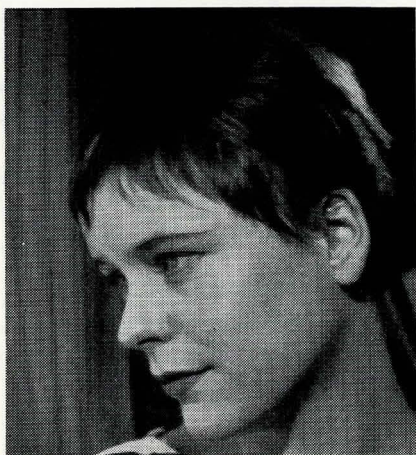
Preben Borggaard

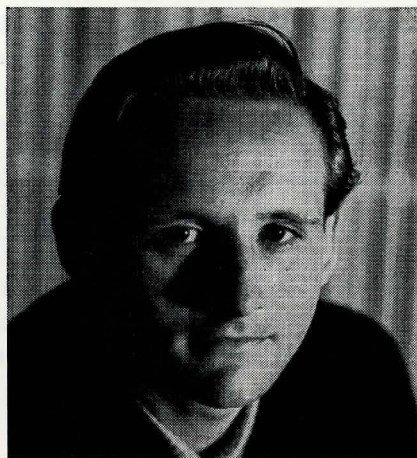
Lone Lindorff

Poul Petersen

Helen Mathiasen

Preben Harris